

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 20 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2018, declarat de avocatul Veaceslav Evstratii, în numele inculpatei

*Leahu Stela XXXXX, născută la
XX XXXXXX XXXX în XXXXXX, XXXXXX
locuitoare a XXXXXXX, str. XXXXXXXX, ap.
X, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 17.07.2017 – 20.11.2017,
instanța de apel: 19.12.2017 – 02.05.2018,
instanța de recurs: 24.07.2018 – 13.11.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 20 noiembrie 2017, Leahu Stela a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 15.000 lei, cu privarea de dreptul de a comercializa bunuri materiale pe un termen de 1 an.

De la inculpată s-a încasat în beneficiul lui Burlac A. prejudiciul material în mărime de 5000 euro sau suma echivalentă în valută națională, conform cursului valutar al BNM la momentul executării sentinței.

2. Instanța a constatat că în perioada octombrie 2012 - ianuarie 2013, inculpata Leahu S., aflându-se în XXXXX, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acționând cu intenție directă, a dobândit ilicit de la Burlac A. bani în sumă de 5000 euro, echivalentul a 79.050 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că în perioada anilor 2009 – 2014, activând în calitate de agent comercial la SC „Trigon-AVD” S.R.L., îi livra lui Burlac A., care avea în proprietate un magazin, mărfuri de uz casnic, uneori pe datorie. În luna octombrie 2012 a rugat-o pe Burlac A. să-i împrumute 300 euro. Peste câteva zile, Burlac A. i-a spus că sora ei poate să-i împrumute banii solicitați cu o dobândă de 5 % lunar. În octombrie 2012, Burlac A. i-a dat cu împrumut suma de 300 euro, iar ea achita procente lunar. În primăvara anului 2013, Burlac A. i-a mai împrumutat 200 euro, cu o dobândă de 5 % lunar, ea onorându-și obligațiunile. Nu recunoaște cererea de chemare în judecată prin care partea vătămată solicită suma de 5000 euro, ea împrumutând doar 500 euro, pe care este de acord să-i restituie.

Partea vătămată Burlac A. a relatat că inculpata i-a spus că are nevoie de 5000 euro, deoarece au apărut probleme la serviciu. Fiind în relații de prietenie, a dat acordul să-i împrumute 2500 euro pentru jumătate de an, fără dobândă. În ianuarie 2013, i-a mai dat inculpatei, cu aceleași condiții, încă 2500 euro. Ulterior, inculpata fiind concediată, îi spunea că are probleme financiare, însă îi va întoarce banii peste câteva zile. Apoi, a încetat să răspundă la telefon și până la moment, nu i-a restituit banii împrumutați. Banii pe care i-a împrumutat inculpatei, i-a luat de la sora sa. O parte din discuțiile care confirmă transmiterea sumei de 5000 euro inculpatei sunt înregistrate în rețeaua de socializare „Ok.”, unde ea o informează când îi va întoarce banii. Inculpata tergiversează întoarcerea banilor, invocând diferite motive, ea fiind nevoită să vândă imobilul pe care îl deținea în proprietate, pentru a-i întoarce banii surorii sale.

Potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate Burlac A. din 05.12.2016, aceasta i-a transmis inculpatei bani, în două tranșe a câte 2500 euro și, începând cu luna ianuarie 2013 a primit dobândă lunară de la aceasta. Totodată, conform comunicărilor din rețeaua de socializare „OK”, partea vătămată i-a solicitat inculpatei să-i restituie datoria și să-i achite dobânda.

Martorul Puiu M. a comunicat că în octombrie 2012, sora sa, Burlac A., i-a spus că inculpata are nevoie de bani pentru afaceri. Fiind asigurată de către aceasta că inculpata este o persoană de încredere, a dat acordul. Astfel, a transmis surorii, în două tranșe a câte 2500 euro, suma de 5000 euro. Apoi, partea vătămată i-a spus că inculpata are probleme și va trebui să aștepte restituirea sumei împrumutate. La moment sora i-a întors suma de 2000 euro, obligându-se să-i întoarcă restul banilor, în cazul în care inculpata nu va restitui datoria. Suma de 5000 euro i-a transmis-o surorii sale, fără a fi întocmită o recipisă.

Conform procesului-verbal de audiere a martorului Puiu M. din 22.03.2017, aceasta a declarat că sora i-a zis că Leahu S. dorește să împrumute bani și să achite dobânda lunară. O perioadă, sora îi transmitea sume de bani - dobânda din banii împrumutați.

Martorul Mititiuc A. a indicat că partea vătămată se plângea că inculpata nu-i întoarce banii și nu-i răspunde la telefon. Aceasta a încercat să contacteze inculpata și de pe telefonul ei. Partea vătămată nu i-a lăsat niciun plic pentru a-l transmite inculpatei.

Martorul Leahu M. a relatat că fosta lui soție nu i-a spus că a împrumutat bani de la partea vătămată și careva sume mari de bani a nu a adus în familie.

Cu toate că inculpata nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, vina ei a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, inclusiv, recipisa eliberată de Leahu S. prin care recunoaște că a luat de la Burlac A. suma de 500 euro și se obligă să o restituie până la 30.05.2017;

procesul-verbal de examinare al obiectului di 10.04.2017, prin care a fost cercetată pagina din rețeaua de socializare „Odnoklassniki.ru” a părții vătămate, din care rezultă că aceasta, de nenumărate ori, i-a solicitat lui Leahu S. restituirea sumei de 5000 euro și a dobânzii;

extrasul din Registrul bunurilor imobile, potrivit cărui bunul imobil cu nr. cadastral 14401106.314, amplasat în XXXXXX, str. XXXXXX XXXX, care i-a aparținut lui Burlac A. a fost înstrăinat lui Andruh I., în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 11549 din 25.10.2016, fiind înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial la 27.10.2016;

și prin alte materiale ale cauzei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpata nu a fost anterior condamnată, ***nu a recunoscut vina*** și nu a restituit prejudiciul cauzat, s-a eschivat de la urmărire penală, că întreține doi copii minori, se caracterizează pozitiv, concluzionând că reeducarea și corectarea ei este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

3. Avocatul Veaceslav Evstratii, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a invocat că instanța nu a apreciat la modul convenit declarațiile martorilor.

Astfel, martorul Puiu M. a declarat că i-a transmis lui Burlac A., în două tranșe, suma de 5000 euro și cunoștea că banii sunt împrumutați inculpatei contra unei dobânzi lunare. Din depozițiile martorului rezultă că acești bani au fost câștigați la nuntă, adică aparțineau și soțului ei. Or, ar fi fost logic ca aceasta să-i fi cerut inculpatei să vină nemijlocit la ei pentru a primi banii și a semna o recipisă. Prin urmare, apare bănuiala că partea vătămată ar fi putut să primească de la sora sa suma de 5000 euro, însă să-i transmită inculpatei 500 euro, după cum afirmă ultima.

Mititiuc A. a relatat că cunoștea despre faptul că inculpata îi datora o sumă mare de bani părții vătămate, însă nu știe exact ce sumă, deoarece partea vătămată nu a comunicat nimănui despre această datorie.

Totodată, instanța de fond nu a apreciat corect pagina din rețeaua de socializare „Odnoklassniki.ru”, potrivit căreia partea vătămată a solicitat inculpatei, de nenumărate ori, să-i întoarcă suma de 5000 euro. Or, acuzarea urma să dovedească că aceste mesaje nu au fost ulterior redactate în folosul celui care le-a prezentat, fiind cunoscut faptul că pe rețelele de socializare este posibilă

fabricarea diferitor documente, știri false, nefiind precizat nici timpul când au fost scrise aceste mesaje.

Nu este demonstrată vinovăția inculpatei nici prin încheierea tranzacției de înstrăinare a bunului aflat în proprietatea părții vătămate.

Mai mult, probele administrate pot fi interpretate atât în interesul părții vătămate, cât și al inculpatei.

Astfel, martorul Puiu M. nu a asistat la transmiterea banilor de către partea vătămată inculpatei.

Aceasta nu a prezentat probe că a deținut acești bani în numerar.

În cadrul urmăririi penale, partea vătămată și martorul Puiu M. au indicat că inculpata achita o dobândă în mărime de 5% lunar, iar în instanța de fond au declarat că aceste nu reprezentau dobândă, banii fiind oferiți în calitate de atenție.

La fel, instanța de fond urma să se expună asupra faptului că au fost prezentate declarații contradictorii referitor la returnarea sumei de 5000 euro, victima indicând că a întors toți banii, pe când martorul Puiu M. a declarat că i-au fost întorși numai 2000 euro.

Deci, în împrejurările constatate, se conturează mai multe versiuni și ipoteze privind soarta banilor, dacă într-adevăr aceștia au existat, fiind posibil ca partea vătămată să fi luat banii de la sora sa și să-i fi cheltuit sau pierdut în operațiuni financiare, iar pentru a se îndreptăți în fața surorii sale, învinovățește inculpata.

În acest sens este relevantă și poziția CtEDO, care în domeniul administrării probelor cere ca probele să fie admisibile numai în cazul când sunt dincolo de orice îndoieli. Probele pot să decurgă din coexistența unor deducții suficient de puternice, de clare și de concordante sau din prezumții similare de fapt care nu au fost contrazise.

Prin urmare, în cazul dat, probă care nu poate fi contrazisă putea fi un document scris (recipisă, contract de împrumut, etc.) or, art. 210 Cod civil prescrie că trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei.

Instanța de fond acceptând ca fiind concludente declarațiile părții vătămate și ale martorilor și respingând total depozițiile inculpatei și dispozițiile imperative incluse în Codul civil, a încălcat principiul imparțialității instanței.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că sentința instanței de fond este legală, întemeiată și motivată, fiind bazată pe probe legal administrate.

Nu au fost stabilite temeiuri de a considera neveridice declarațiile părții vătămate și ale martorilor, acestea fiind în coroborare și reflectând realitatea obiectivă de dobândire ilicită a mijloacelor bănești, instanța de fond apreciind legal și la justa valoare totalitatea probelor administrate, în raport cu prevederile legii.

Interpretarea declarațiilor martorilor pe care a făcut-o apărarea, reprezintă poziția acestora, fiind constatat că unele aspecte sunt citate din declarații, iar în alte aspecte sunt făcute interpretări de situație care reprezintă părerea personală a apărării și nu se confirmă prin materialele cauzei.

Instanța de fond corect a apreciat informația din rețelele de socializare, fiind cercetată pagina lui Burlac A. din rețeaua de socializare „Odnoklassniki.ru”. Or, aceste informații au fost examinate și extrase în modul stabilit de lege, fiind anexate la dosarul penal. Mesajele reprezintă comunicarea dintre partea vătămată și inculpată, din care se deduce clar esența lor referitor la suma de 5000 euro împrumutată de inculpată de la partea vătămată, ce se confirmă și prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor.

Pe lângă aceasta, declarațiile părții vătămate se confirmă și prin înstrăinarea imobilului, făcută în scopul achitării datoriei de 5000 euro față de sora sa.

Faptul că martorul Puiu M. nu a fost prezentă la transmiterea banilor de către Burlac A. inculpatei, nu demonstrează că banii nu au fost transmiși.

Pentru cauza dată este importantă existența momentului dobândirii ilicite a banilor, dar nu condițiile cu dobândă sau nu și nici relațiile pe care partea vătămată le are cu sora sa referitor la returnarea banilor.

Dobândirea ilicită a banilor se confirmă prin probe administrate, cercetate în instanțele de fond și de apel, și anume declarațiile părții vătămate, ale martorului Puiu M., mesajele din rețelele de socializare și ***alte probe*** în coroborare, potrivit căror a fost stabilit că ***Burlac A. a primit de la sora sa Puiu M. în două tranșe suma de 5000 euro pe care i-a împrumutat-o inculpatei***, iar aceasta nu i-a restituit banii până în prezent. ***Declarațiile acestora au fost confirmate și prin depozițiile celorlalți martori***, nefiind atestate divergențe și dubii la acest capitol.

5. Avocatul Veaceslav Evstratii a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Recurentul a indicat că hotărârile adoptate sunt bazate pe probe indirecte și contradictorii, apreciate în susținerea acușării.

Partea vătămată, fiind preîntâmpinată pentru denunț fals, a indicat inițial la procuratură că inculpata a dobândit de la ea, în mod ilicit, mărfuri industriale în valoare de 5000 euro or, ea, activând în sfera comerțului, era în stare să facă diferența dintre mărfuri industriale și bani.

Instanțele de fond și de apel urmau să aprecieze la justa valoare declarațiile lui Burlac A. și Puiu M., care sunt surori și în cadrul urmăririi penale au declarat că inculpata, inițial achita regulat dobânda, iar în instanța de fond a negat faptul că inculpata le plătea procente din banii împrumutați.

Or, hotărârea de condamnare trebuie să fie fondată pe probe care să dovedească cu certitudine vinovăția inculpatei.

Drept dovadă a vinovăției inculpatei, a fost invocată recipisa prin care Leahu S. recunoaște că a împrumutat 500 euro de la Burlac A. Însă, fiind stabilit că această recipisă a fost întocmită la momentul reținerii inculpatei în IP Briceni, apar dubii la administrarea acestei probe, fiind posibil ca recipisa să fi fost eliberată sub presiune psihologică sau amenințarea cu arestul. Iar, în cazul aprecierii recipisei ca probă veridică, rezultă că inculpata a luat cu împrumut suma de 500 euro. Mai mult, nici acușarea, nici instanțele judecătorești nu menționează că inculpata a fost reținută pentru 24 ore în IP Briceni, recipisa fiind eliberată în acel moment.

Totodată, sunt neîntemeiate constatările referitor la faptul că partea vătămată a fost nevoită să-și înstrăineze imobilul pentru a achita datoria pe care o avea față de sora sa. Or, acuzarea nu a prezentat informații referitor la timpul în care a fost anunțată vânzarea imobilului, când a fost, de facto, vândută casa.

Iar, CtEDO, în acest sens, a statuat că în cazul în care mărturia neverificată depusă de un martor coroborează cu alte mijloace de probă, aprecierea caracterului său determinant depinde de forța probatorie a celorlalte mijloace de probă.

Instanțele de fond și de apel nu și-au motivat soluția referitor la forța probatorie a declarațiilor părții vătămate și ale martorului, nefiind indicate motivele care au dus la determinarea emiterii unei sentințe de condamnare. Doar partea vătămată și martorul Puiu M. au declarat că inculpata a primit suma de 5000 euro, ceilalți martori indicând că nu cunosc suma concretă, susținând doar existența unei *sume mari*, iar instanța, în baza declarațiilor părții vătămate și ale surorii acesteia, au decis că suma constituie 5000 euro.

Prin urmare, la judecarea cauzei, nu a fost respectat dreptul inculpatei la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării, nu a înlăturat divergențele în declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în în ședința de judecată.

Or, apărarea invocă că natura probelor administrate tocmai demonstrează nevinovăția inculpatei.

Totodată, concluzia instanței că vinovăția inculpatei este confirmată „**și prin alte materiale ale cauzei**”, nu este incidentă prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

b) nu a apreciat, inclusiv în aspectul unor eventuale raporturi civile, declarațiile inițiale ale părții vătămate și ale martorului Puiu M. că inculpata a împrumutat suma de 5000 euro, cu condiția achitării unei dobânzi lunare de 5 %, pe care o perioadă a și achitat-o, nefiind clar, în caz de confirmare, dacă suma primită de partea vătămată urmează a fi exclusă din suma împrumutată.

Este confuz și divergent rezumatul instanței că vina inculpatei în dobândirea ilicită a sumei de 5000 euro, se confirmă prin: „**recipisa eliberată de Leahu S. prin care recunoaște că a luat de la Burlac A. suma de 500 euro și se obligă să o restituie până la 30.05.2017**”.

În același timp, instanța nu a indicat în ce măsură și mod declarațiile martorilor Puiu M. și Mititiuc A., bazate doar pe informația auzită, cât și ale martorului Leahu M. că inculpata *careva sume mari de bani nu a adus în familie* dovedesc vinovăția acesteia în dobândirea prin înșelăciunea a sumei incriminate de 5000 euro;

c) proba cu pagina din rețeaua de socializare „Odnoklassniki.ru”, nu a fost apreciată în raport cu normele procesual-penale privind administrarea și verificarea unor asemenea dovezi.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au

fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 55-60, 140-141, 148-152;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării, nu a înlăturat contradicțiile în declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în în ședința de judecată.

Totodată, concluzia sumară și divergentă a instanței de apel că: ***„pentru cauza dată este importantă existența momentului dobândirii ilicite a banilor, dar nu condițiile cu dobândă sau nu și nici relațiile pe care partea vătămată le are cu sora sa referitor la returnarea banilor..., dobândirea ilicită a banilor se confirmă prin...alte probe..., Burlac A. a primit de la sora sa Puiu M. în două tranșe suma de 5000 euro pe care i-a împrumutat-o inculpatei..., declarațiile acestora au fost confirmate și prin depozițiile celorlalți martori...”***, nu este incidentă prevederilor art. 101 Cod de procedură penală

d) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 5. din prezenta decizie, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat

asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Evstratii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2018, în privința inculpatei Leahu Stela XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 06 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru